

Egyptin nälänhätä - malli tähän päivään

Egypt's Famine – Template for Today

Posted by Gary Ritter | April 15, 2022

[Gary W. Ritter](#)

Voimmeko tietää tulevaisuuden? Tarvitseeko meidän pelätä sitä? Tarvitsemmeko kristallipalloa näyttämään, mitä seuraavaksi tapahtuu? Kristityille vastausten näihin kysymyksiin pitäisi olla kyllä - ei - ei. Kyllä, voimme tietää, mitä on tulossa. Ei, Jumala on toistuvasti käskenyt meitä olemaan pelkäämättä. Ei, viimeinen asia, jota tarvitsemme, on New Age -kainalosauvoja. Meillä on varma Jumalan Sana. Jumala on antanut Raamatussa profeettallisen Sanansa kautta ennakkotapauksia ja malleja, jotka ohjaavat meitä tulevan tuntemiseen ja ymmärtämiseen.

Joosefin tarina Egyptin nälänhädän aikana paljastaa tulevaisuuden todellisuuden meille tänä päivänä. Kun Joosef oli vapautunut vankilasta paljastamalla faraon unien merkityksen, hän toimi kuninkaan puolesta suojellen Egyptiä ennustetuilta vaikeilta ajoilta. Runsauden vuosien aikana Joosef varmisti, että varastokaupungit olivat täynnä ruokaa ja enemmänkin. Kun nälänhätä alkoi, hän valvoi menestyksellä ruoan jakelua, mutta sillä oli suuri hinta.

Luvusta 1.Moos. 47 käy ilmi, että ensin ihmiset käyttivät kaikki rahansa ruoan ostamiseen. Kun he olivat käyttäneet kaikki rahansa, he vaihtoivat karjan elantoon. Kun he olivat antaneet kaikki eläimensä, ihmiset myivät maansa saadakseen ruokaa. Lopuksi he myivät itsensä. He eivät omistaneet mitään - eivät edes omaa ruumistaan.

Tarkastellaksemme nykyisiä olosuhteitamme Joosefin välttämättömien mutta rajujen toimenpiteiden valossa, jotka riistivät ihmisiltä kaiken omaisuuden ja ihmisarvon, katsokaamme joitakin näkymiä, jotka voivat toteutua ei kovin kaukaisessa tulevaisuudessa. Emme saa myöskään laiminlyödä tunnustaa, että Jumala salli tämän kehityksen Joosefin aikana siten luodakseen olosuhteet Israelin vapautukselle Eksoduksessa. Se, mitä nyt tapahtuu, on Jumalan sanktio, kun Hän järjestelee olosuhteita tuomiolleen uskottomalle maailmalle näinä lopun aikoina.

1.Moos. 47:20 luo skenaarion, joka johti siihen, että Egyptin kansa joutui faraon täydelliseen hallintaan:

Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin pellot; sillä egyptiläiset myivät jokainen vainionsa, koska nälkä ahdisti heitä. Niin joutui maa faraon omaksi.

Havainnollistaaksemme, miltä tämä voisi näyttää nykypäivänä, ajattele joitakin mahdollisia skenaarioita, joita ihmiset voivat kohdata:

Gloria kääntyi sängyssä ja huomasi, että Leen puoli oli tyhjä. Kellon punaiset numerot näyttivät 2.47. Huolestuneena hän löysi miehen toimistosta pää käsien välissä istumassa valaisevan tietokoneen näytön edessä.

"Lee?"

Hän huokasi. "En tiedä, mitä tehdä." Hän viittasi näyttöön, jolla näkyi heidän tilansa raha-asiat.

"Tilanne on pahempi kuin kuvittelin."

Ajatus, mitä hän voisi sanoa, esti häntä vastaamasta heti, mutta hänen oli pakko saada sanat ulos.

"Voisimme hyväksyä hallituksen tarjouksen."

"Kuivuus tappaa meidät. Lannoitteita ei ole saatavilla. Maamme on pelkkää halkeillutta maata ja hiekkaa. Ajattelin, että myymällä karjan saisimme elantomme turvattua." Hän pudisti päätään.

"Olemme niin syvällä veloissa, etten näe ulospääsyä."

"Muistatko 80-luvulla kaikki maatilojen konkurssit? Heillä ei ollut vaihtoehtoa. Ehkä voimme ainakin vaihtaa omistamamme omaisuuden, että saisimme lisää aikaa."

Lee vaihtoi näyttöä tietokoneensa hiirellä. "Tämä on heidän lähettämänsä tarjous. Siinä ei ole pelivaraa. Vastineeksi maastamme he muuttavat meidät asuntoon kaupungissa. Piste. Meidän on luovuttava kaikesta. Kun teemme sen, he majoittavat ja ruokkivat meidät."

"Onko meillä vaihtoehtoja?"

"Vihaan sanoa... mutta ei ole."

1.Moos. 47:21 kertoo meille:

Ja hän siirsi kansan kaupunkeihin, Egyptin toisesta äärestä toiseen saakka.

Egyptissä Joosef vaati kansaa viljelemään entisiä maitaan kuten ennenkin. Heidän oli annettava faraolle 20% sadostaan ja he saivat pitää loput omaan kulutukseensa. Oletettavasti nälkävuosien aikana näistä ponnisteluista ei tullut paljoakaan, mutta olosuhteet eivät muuttuneet, kun he poistuivat viimeisistä seitsemästä vuodesta. Farao omisti edelleen ihmiset ja kaiken, mitä he tekivät. He itse eivät omistaneet mitään:

Hallituksen edustaja avasi heidän uuden asuntonsa oven. Paitsi että se ei ollut kirkas ja kiiltävä, rakennus oli vanhempi. Gloria oli miettinyt matkalla ylös kirs kuvassa hississä, jumittuisiko se. He saattaisivat olla jumissa tuntikausia. Tai päiviä. Huomaisiko kukaan edes ja vapauttaisi heidät?

Verhot olivat likaiset. Lattian likainen linoleumi imi sen vähäisen valon, joka suodattui sisään ainoasta ikkunasta. Joku eläin oli repinyt vanhaa sohvaa terävillä kynsillään. Kulkiessaan sen ohi matkalla keittiöön Gloria haistoi tunkkaisen virtsan hajun.

Hänen sydämensä melkein pysähtyi, kun hän näki, mitä joutuisi kohtaamaan joka päivä aterioiden valmistuksessa. Sitten hän muisti, että ruoanlaittoa ei olisi juuri lainkaan. Kaikki, mitä he tarvitsivat selviytyäkseen, toimitettaisiin aulaan aina ateria-aikaan noudettavaksi.

Maatilallaan hän ja Lee olivat säästäneet useiden vuosien ajan vaihtaakseen kodinkoneet ja päivittääkseen koko keittiön. Se oli ollut hänen ylpeytensä ja ilonsa. Tähän pieneen ja ankeaan keittiöön mahtui häidin tuskin kaksi ihmistä. Hän avasi jääkaapin ja perääntyi aistiensa kimppuun hyökänneestä hajusta.

"Tätä ei ole kytketty", hän sanoi naiselle, joka ei ollut yrittänyt liittyä hänen seuraansa ahtaassa tilassa. Agentti kohautti olkapäitään. "Emme voi tuhlata rahaa turhiin menoihin. Energia on kallista. On kulunut kaksi kuukautta siitä, kun viimeksi täällä asuneet muuttivat pois – no niin, itseasiassa kuolivat. Miksi meidän pitäisi käyttää sähköä turhaan?"

Gloria vilkaisi inhoten liikaista liettä liittyessään Lee'n ja hallituksen edustajan seuraan pienessä ruokailutilassa. Hän kysyi: "Eikö ole toista paikkaa, jonka voisitte näyttää meille?"

"Kerjäläiset eivät voi nirsoilla." Nainen kaivoi salkustaan kasan papereita. "Allekirjoittakaa tähän ja paikka on teidän."

Lee'n olkapäät roikkuivat. Gloria tiesi, kuinka pahalta hänestä tuntui, koska hän oli ikään kuin epäonnistunut aviomiehen ja huoltajan roolissa. Heitä oli vaadittu jättämään kaikki taaksensa: autot, maatalouskoneet, 30-vuotinen kotinsa ja kaikki sen kalusteet. Sen perusteella, mitä olivat kuulleet, hallituksen kanssa työskentelevä mies, joka oli ostanut kaiken heidän aikaisemman omaisuutensa pilkkahintaan, oli maan suurin maanomistaja (Bill Gates). Hän aikoi panna maantasalle kaiken, mitä he olivat jättäneet jälkeensä ja rakentaa keinotekoisia elintarviketehtaita .

Hänen miehensä otti paperinipun ja selasi jokaisen sivun läpi. "Hetkinen. Tässä on pykälä, jonka mukaan, jos meillä on tuliaseita, meidän on luovuttava niistä. Minulla on aina ollut aseita. Olemme nyt kaupungissa. Siellä pyörii kaikenlaisia rikollisia. Miten meidän pitäisi suojella itseämme?"

"Se ei ole minun ongelmani. Ettekö ole vielä luopunut niistä? Aiotteko ottaa tämän paikan vai ette? Ja jos, niin teidän on suostuttava."

Gloria tiesi, ettei heillä ollut muita vaihtoehtoja. Nainen oli oikeassa. He olivat nyt pelkkiä kerjäläisiä hallituksen armoilla.

On kysytty ja vastattu kysymykseen, mitä kansalaiset tekevät, kun eivät omista mitään. Mikä pitää heidät kiireisinä? Millaista heidän elämänsä on, kun heidän ei tarvitse tehdä työtä, koska hallitus antaa heille kaiken? Egyptissä jotkut jatkoivat työtä maallansa. On epätodennäköistä, että näin

tapahtuisi nyt. Futuristi ja kirjailija **Yuval Harari**, jonka vaikutusvalta kasvaa räjähdysmäisesti, on puhunut tästä selvästi:

Pauhaava televisio vaikutti Gloriaan kuin nukutusaine. Hän ei ollut aiemmin katsonut paljonkaan televisiota maatalan kotitaloutta pyörittäessään, mutta nyt hänellä ei ollut juuri muuta tekemistä. Silloin tällöin hän vilkaisi vyötäröään ja lantiotaan, jotka olivat kasvaneet liikunnan puutteen vuoksi. Maatilalla hän ei istunut juuri koskaan, nyt hän käveli harvoin. Ellei hän olisi joka päivä kolme kertaa mennyt hissillä aulaan hakemaan aterioita, hän arveli olevansa melko hyödytön.

Vähän kuin Lee, joka työskennellessään tilalla raatoi varhain aamusta myöhään yöhön. Maanviljelijän työ ei ollut koskaan valmis. Asunnossa vietetyn sopeutumisvaiheen jälkeen hän oli löytänyt videopelien aarreaitaan, joka piti hänet kiireisenä suurimman osan päivästä. Myös Hän oli saanut lisää kiloja.

Alkuun hän oli valittanut ikävystymistä, mutta nyt Gloria ei saanut häntä irti videoruudusta. Ajoittain hän huusi voitosta tai tappiosta riippuen siitä, miten hänen virtuaalihahmonsa pärjäsi metaversumissa. Muuten hänellä ja Lee'llä oli vähän vuorovaikutusta ja vähemmän yhteistä.

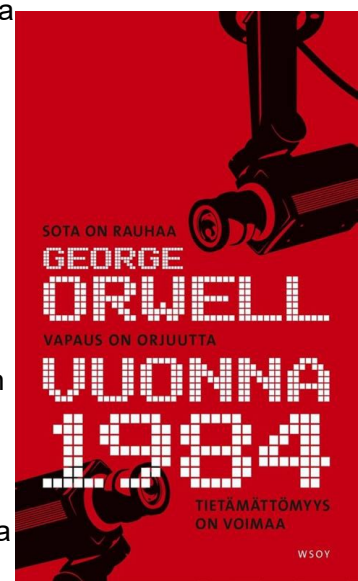
Gloria oli kuullut, että heidän syömänsä valmisruoka sisälsi erilaisia lääkkeitä sekä välttämättömiä ravintoaineita. Hän ajatteli, että se saattoi olla totta. Aluksi he molemmat olivat olleet melko tyytymättömiä elämäänsä kaupungissa asuntonsa ahtaissa oloissa. Kuukausien kuluessa se oli muuttunut. Ohimenevästä huolesta huolimatta sekä hän että Lee olivat hyväksyneet kohtalonsa ja tunsivat jopa tyytyväisyyttä elämäänsä.

Joskus oli vaikea keskittyä ja pohtia niin syvällisiä asioita. Ajatus, että he olivat hyödyttömiä syöjiä, nousi esiin outoina hetkinä silloin tällöin ahdistavana todellisuutena, mutta enimmäkseen hän tunsii onnellisuutta.

Ihmisten muuttamisessa kaupunkiin on omat haasteensa. Tylsistyneet ja levottomat ihmiset ovat uhka. Käsitellen kysymystä, mitä tehdä kaikille näille hyödyttömille ihmisille, Harari sanoo: "Paras arvaukseni tällä hetkellä on huumeiden ja tietokonepelien yhdistelmä." Näin vähän hän arvostaa kanssaihmissiään.

Hengellisten entiteettien ja globaalien eliitin, jotka ajavat ihmiskuntaa kohti vuoden 2030 takarajaa Uuden Maailmanjärjestyksen toteuttamiseksi, on toimittava häikäilemättömästi. Globaalien populaation hallitseminen edellyttää, että sitä on vähemmän, että se olisi hallittavissa. Aivan kuten Georgian opaskivet määrittelevät, ihmisten määrän maailmassa on laskettava jyrkästi. Ne, jotka eivät ole arvokkaita ja jotka eivät ole vielä alistuneet kansanmurhaohjelmaan, on eristettävä kaupunkeihin, joissa heitä voidaan manipuloida.

Meidän on viitattava George Orwell'in kirjaan *Vuonna 1984* Big Brother -valvonta- ja

monitorointijärjestelmien vuoksi, joita ollaan toteuttamassa kaikissa liitetyissä laitteissa. Yhtä tärkeää on kuitenkin ihmishengen turruttaminen. Aldous Huxley kirjoitti tästä kirjassaan *Uljas uusi maailma*, jossa ihmiset pidettiin huumaantuneina ja tyytyväisinä soman avulla. Kuinka kätevää yliherroille onkaan vähentää epämukavuutta, lievittää ahdistusta ja hälventää kaikki stressaavat tunteet, että kansa ei tuntisi tarvetta nousta kapinaan!

Tämä on hämärä ja synkkä kuva. Onko mikään ihme, että monet ovat heräämässä mahdollisuuteen, johon globalistit haluavat meidät viedä? Ennen kuin pääsemme tähän vaiheeseen, he sanovat, että meidän on yhdistyttävä ja taisteltava vastaan, ensin rauhanomaisesti, jos mahdollista, tai tartuttava aseisiin, jos siihen päädytään.

Ongelmana on keskittyminen tähän maailmaan ja uskominen, että se on kaikki, mitä meillä on. Näin ollen on ymmärrettävä tarve säilyttää se. Jumala sallii kaiken kokemamme tapahtua syystä. Hän on osoittanut erehtymättömässä Sanassaan, että tällaiset ajat tulisivat ja pahenisivat. Ihmiset voivat herätä, nousta ylös ja taistella, kunnes ovat kasvoiltaan sinertäviä. Herra luultavasti kunnioittaa jumalaapelkääviä ihmisiä ja heidän harhaan johdettuja ponnistelujaan tässä suhteessa, mutta Raamatun profetiaa ei estetä, yrittävätpä sitä sitten Saatana ja hänen kätyrinsä tai ihmiskunta määrätietoisilla yhteisillä ponnistuksilla.

Lopunajan merkkien yhteentuleminen on läsnä syystä. Se vaihe on lähellä, kun Jumala tuomitsee ihmiskunnan. Synti ja turmeltuneisuus ovat nousemassa käsittämättömille tasoille.

Transhumanistinen liike, joka aikoo *parantaa* Jumalan luomistyötä, koska se on liian rajoittava, on lähellä sitä, mitä todennäköisesti tapahtui Nooan aikana ennen vedenpaisumusta. DNA:n manipulointi ihmiskunnan muuttamiseksi on lähestymässä käännekohtaansa. Kaikki se, mitä on kokeiltu laboratorioissa ympäri maailmaa monien vuosien ajan, on vapautumisen kynnyksellä.

Ainoa valo, joka loistaa tätä pimeyttä vastaan, on pelastava tieto Jeesuksesta Kristuksesta. Jos tunnemme Hänet ja Hänen Sanansa, valmistelujemme tarkoituksena ei ole pelastaa maailmaa, vaan pelastaa lunastamattomien miesten ja naisten sielut. Kaikki pahat asiat, joita voimme kuvitella, tulevat tapahtumaan; se on varmaa. Suurempi varmuus on kuitenkin Kristuksen veri ja evankeliumi, joka antaa meille toivon: Jeesus tuli, hän kuoli, hän nousi kuolleista ja hän on tulossa takaisin.

Kun uskomme tähän, elämme huolimatta siitä, miten Kuolema ja Tuonela haluavat meidät kaataa. Älkäämme tuhlatko aikaamme yrittäessämme pitää tätä syntistä maailmaa koskemattomana, vaan julistakaamme sensijaan loistavaa tulevaisuutta ikuisuudessa Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme kanssa!